

Ar-mas-tus, mis i - ga - ve - ne, kut-sub sind nüüd, i - ni - me - ne,
sul - le hel-delt vas-tu tõt - tab, o - ma lau - a - le sind võ - tab,

ta-hab sõõ-ta sind ja joo - ta; te-malt õn-nis - tust nüüd oo - ta!

Te - ma ar - mu sees on saa-da, mis võib va - lu vai-gis - ta - da.

2. Jeesus juhatust võib anda
sulle, kellel koorem kanda,
kui su tee on okkaline,
kui sul raske võitlemine,
Tema kingib rahu sulle,
vaevatule, väsinule,
Tema lisab sulle rammu
ja ka kinnitab su sammu.

3. Kui Ta juurde usus ruttad,
oma häda kaebad, nutad,
ei Ta sind siis lükka välja,
kustutab su janu, nälja,
viib sind värsket rohumaale,
eluveele sügavale,
kosutab sind helde käega,
trööstib imelise väega.

4. Igavesti täna Teda,
et teeb sulle kõike seda,
mis sul õnnistuseks vaja,
sinu vägev Lunastaja!
Jää Ta omaks ustavuses,
teeni Teda tõsiduses,
ela ikka rõõmuks Talle,
ihu, hinge aitajale!

Viis: "Minu süda, rõõmustele"
(Schmücke dich, o liebe Seele)
Johann Crüger, 1598-1662.

Sõnad: Hugo Viktor Karl Wühner, 1877-1932.